

LIBURNIKA (1) *sb f*

I sg liburniką.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „liburna”, szybki, zwrotny, sprawny w manewrowaniu okręt wiosłowo-żagłowy, z jednym rzędem wiosel, jednym masztem i żaglem (pojawił się po raz pierwszy we flocie rzymskiej w I w. p. n. e.) [liburnum et liburna, et liburnica – nasad albo łódź bardzo prędką Mącz 192c; łódź; nawa wiosła mająca – liburnica Cn]: żadny tám fnich [nieprzyjaciół] nie wśzedł: potym ná drugą [nawę] vderzył [nasz hetman]/ ktora fie iuz potykála z náfzą liburniką BielKron 460.

KN